

עת"א 355/01/14 - היועץ המשפטי לממשלה נגד ש.ב., הועדה לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

09 ינואר 2014

עת"א 355-01-14

בפני	כב' השופט בנימין ארבל, סגן נשיא
	כב' השופט שאהר אטרש
	כב' השופט יונתן אברהם
<u>העותרת</u>	היועץ המשפטי לממשלה
נגד	
<u>המשיבים</u>	1.ש.ב. (אסיר) 2.הועדה לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר

עתירה לפי חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א - 2001 על החלטת וועדת השחרורים מיום 26.12.13, בראשות כב' השופטת בדימוס אביטל בית נר וחברים בה ה"ה מר שאלתיאל בני, מר שמעון טל וגב' אתי גליק.

פסק דין

השופט ש. אטרש

1. זוהי עתירה מינהלית נגד החלטת וועדת השחרורים (להלן: "הועדה") מיום 26.12.13, בגדרה שוחרר המשיב על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת מאסרו.
 2. עסקינן במשיב יליד 1958, הנושא מאסר ראשון למשך שנתיים בגין עבירות של מעשה מגונה במשפחה (ריבוי עבירות) ועבירה של פגיעה בפרטיות.
 3. לאחר ששמעה את טיעוני הצדדים ולאחר שעיינה בחומר שהוגש לפתחה, מצאה הועדה, כי מדובר באסיר ראוי לשחרור מוקדם נוכח התנהגותו התקינה בכלא ונוכח ההליך הטיפולי המעמיק שעבר. הועדה סברה, כי שחרורו של המשיב בכפוף לתנאי התוכנית הטיפולית של ד"ר שני יש בו כדי להפחית ממשית ממסוכנותו ככל שקיימת.
 4. ב"כ היועמ"ש אינה משלימה עם החלטתה של הועדה ומכאן העתירה שלפנינו.
- בנימוקי העתירה עמדה ב"כ היועמ"ש על חוות הדעת המקצועיות שהונחו בפני הועדה. לטענתה,

עמוד 1

מחוות דעת מב"ן מיום 21.10.13 עולה, כי המשיב לוקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו, מודה באופן חלקי ופורמאלי, מבטא עיוותי חשיבה האופייניים לעברייני מין ומשליך את נסיבות ביצוע העבירות על גורמים חיצוניים; המשיב חסר תובנה ממשית ביחס לנזק שנגרם למתלוננות; המשיב שולב בטיפול לעברייני מין טרם כניסתו למאסר, טיפול אשר הופסק עם כניסתו למאסר. המשיב משולב מזה כשנה במסגרת טיפולית ואם ישוחרר שחרור מוקדם ייקטע ההליך הטיפולי מבלי שהושלם. לסיכום נקבע בחוות דעת מב"ן, כי רמת מסוכנותו המינית של האסיר הנה בינונית-נמוכה.

עוד נטען, כי מחוות דעת הוועדה לגילוי עריות מיום 25.11.13 עולה, כי המשיב נקלט ביום 16.9.12 במחלקה הטיפולית לעברייני מין בבית סוהר חרמון, נמצא עדיין בשלב הראשוני של הטיפול, התנהלותו מאופיינת בפסיביות, התבודדות ומופנמות. המשיב סיים השתתפות בקבוצות אוריינטציה, מיניות בריאה ושליטה בכעסים וכיום משולב בקבוצה ייעודית. הוועדה לגילוי עריות לא באה בהמלצה בעניין יציאתו של המשיב לחופשות או לשחרור מוקדם. ב"כ היועמ"ש אף הפנתה לחלק החסוי בחוות דעתה של הוועדה, הנוגע למצבן של המתלוננות ולהשלכות מעשי המשיב עליהן.

ב"כ היועמ"ש הוסיפה והתייחסה להתרשמותם של גורמי הטיפול בכלא; לטענתה, מהדו"ח הסוציאלי מיום 15.8.13 עולה, כי המשיב נקלט ביום 16.9.12 במחלקה הטיפולית לעברייני מין והוא מצוי בתחילת ההליך הטיפולי; המשיב נוטה לנקוט בעמדה מסתגרת ומתבודדת ובפסיביות ונראה, כי הוא זקוק להשלים את ההליך הטיפולי כדי להעמיק בעולמו הפנימי ובהתנהגותו המינית. חרף התרשמות זו ובניגוד לעמדת הצוות הטיפולי, בחר המשיב להגיש בקשה לשחרורו המוקדם ולקטוע בכך את ההליך הטיפולי.

ב"כ היועמ"ש ציינה, כי המתלוננות מתנגדות באופן נחרץ לשחרורו המוקדם של המשיב ומתארות את הפחד והחרדה שהן חשות מאז ביצוע המעשים.

5. ב"כ היועמ"ש סבורה, כי החלטת הוועדה אינה סבירה ומתעלמת מכלל הנתונים שהוצגו בפניה. לטענתה, הוועדה קבעה, כי המשיב ראוי לשחרור חרף חוות הדעת השליליות שניתנו בעניינו מטעם וג"ע ומטעם מב"ן ובניגוד להתרשמותם השלילית של גורמי הטיפול. לשיטת ב"כ היועמ"ש, נראה, כי חרף ההליך הטיפולי שעבר המשיב, בפניו עוד כברת דרך משמעותית על מנת להביא להפחתת מסוכנותו.

6. ב"כ היועמ"ש חזרה בפניו על הטענות שנטענו בגוף העתירה בהדגישה, כי הוועדה נתפסה לכלל טעות משהטילה לכאורה ספק בעמדתם של הגורמים המקצועיים ובחומר שנשמכו עליו כבסיס להכנת חוות דעתם, כאשר ד"ר שני נסמך בחוות דעתו על המסמך מיום 15.8.13, אשר הוועדה סברה בטעות, כי אין מסמך כזה בנמצא.

7. ב"כ המשיב ביקש לדחות את העתירה בהדגישו, כי חודשיים לאחר הגשת כתב האישום הודה המשיב

במיוחס לו והחל הליך טיפולי של 11 חודשים במקום סגור ובחוות דעת המרכז להערכת מסוכנות נקבע, כי רמת מסוכנותו המינית הנה בינונית-נמוכה. המשיב השתלב בטיפול בכלא, כך שהטיפול בעניינו לא נפסק מעולם. החלטת הועדה הנה סבירה ויש להורות על דחיית העתירה.

8. לאחר עיון בנימוקי העתירה, בתיק הועדה ובחוות הדעת שעמדו בפני הועדה, ולאחר ששמענו את טיעוני ב"כ הצדדים, באנו לכלל מסקנה, כי דין העתירה דחייה.

הועדה בחנה את חוות הדעת השונות שהוגשו לעיונה. אין חולק, כי המשיב החל בהליך טיפולי עובר לכניסתו לבית הסוהר; בתסקירי שירות המבחן משנת 2012 עלה, כי המשיב עבר הליך טיפולי אינטנסיבי ומשמעותי. המשיב נקלט בספטמבר 2012 לטיפול במחלקה הטיפולית לעברייני מין בבית סוהר חרמון, סיים קבוצות פסיכו-חינוכיות ומחודש יולי 2013 משולב בקבוצה ייעודית לעברייני מין. ב"כ היועמ"ש הבהירה בטיעוניה בפנינו, כי המשיב ממשיך בטיפול עד עצם היום הזה. הועדה סברה ובצדק, כי ההליך הטיפולי שעבר המשיב הוא הליך טיפולי של ממש.

9. ברי, כי בשלב זה טרם השלים המשיב את ההליך הטיפולי כפי קביעתם של גורמי הטיפול בכלא. כמו כן, הסתבר, כי המשיב לא ביקש לסיים את הטיפול בשלב זה, כי אם גורמי הטיפול ראו בהבאת עניינו לדיון בפני הועדה כהפסקה של ההליך הטיפולי, דבר המעלה לשיטתם את מסוכנותו המינית. לפי עמדתם של גורמי הטיפול בכלא המשיב זקוק להמשך הליך טיפולי במסגרת המחלקה הטיפולית לעברייני מין; מאידך, על פי חוות דעתו של ד"ר שני, המשיב יוכל להסתייע מהמשך טיפול ייעודי בתחום עבירות המין וזאת בשים לב לכך, שהטיפול שעבר עד כה יצר בסיס מספק להמשך תהליך כזה; משכך, נערכה על ידי ד"ר שני תוכנית טיפולית הכוללת את שילובו של המשיב בטיפול קבוצתי ייעודי לעברייני מין במרכז "התחלה חדשה" בתל אביב אשר מתקיים במתכונת שבועית למשך שעתיים בשבוע, למשך שנה וחצי לפחות וכן טיפול פרטני במסגרת חד-שבועית אצל מטפלת מומחית לטיפול בעברייני מין, כאשר ד"ר שני מתחייב לדווח לוועדה כמפקח על התוכנית על כל הפרה של תוכנית הטיפול וכן מתחייב לעדכן את הועדה בתדירות הנדרשת בהתקדמות תוכנית זו.

וועדת השחרורים עמדה על חוות הדעת של הגורמים המקצועיים שהוגשו מטעם ב"כ היועמ"ש ועל תוכנית השיקום הפרטית שהוגשה מטעם המשיב וסברה, כי בשים לב להתנהגותו התקינה ולהליך הטיפולי שעבר, יש בתוכנית הטיפולית של ד"ר שני כדי להפחית באופן ממשי ממסוכנותו של המשיב.

10. בניגוד לטענתה של ב"כ היועמ"ש, איננו סבורים, כי החלטת הועדה, אשר קבעה כי יש בתכנית הטיפולית של ד"ר שני כדי להפחית ממסוכנות המשיב, משום קביעה בלתי סבירה. עיון בתכנית מלמד כי היא נועדה להמשיך בהליך הטיפולי בו מצוי המשיב מן המקום בו הופסק ולהוות רצף המשכי של הטיפול שקיבל עד כה.

וועדת השחרורים הנה וועדה מקצועית, בעלת ניסיון מעשי רב. לוועדה מוקנה שיקול דעת רחב. בית משפט זה אינו שם את שיקול דעתו במקום שיקול דעתה של הועדה. במקרה עסקינן, הועדה בחנה את חוות הדעת של גורמי הטיפול השונים שעמדו בפניה וקבעה, כי המשיב עבר הליך טיפולי מעמיק וכי יש בתכנית הטיפולית המוצעת ע"י דר' שני כדי להפחית ממסוכנותו ככל שקיימת. קביעות הועדה כאמור הן בתחום מומחיותה ושיקול דעתה המקצועי, שאין דרכו של בית משפט זה להתערב בהן (ראו: רע"ב 3319/12 רחמיאן נ. מדינת ישראל; רע"ב 1017/13 גבראלוב נ. שרות בתי הסוהר).

11. לאור המקובץ לעיל, אנו מורים על דחיית העתירה.

שחרור המשיב יעוכב למשך 7 ימים החל מהיום לצורך קביעת תנאים על-פי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו - 2006 וכן כדי לאפשר לב"כ היועמ"ש לכלכל את צעדיה באשר לאפשרות הגשת רע"ב.

ניתנה היום, ח' שבט תשע"ד, 09 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

י' אברהם, שופט

ש' אטרש, שופט

ב' ארבל, שופט
סגן נשיא - אב"ד

מירב